

केतुः

गतः नभस आकाशस्य अर्द्धभागमिवा गत्वा प्राप्य याम्येन दक्षिणस्यां दिशि अदर्शनं याति । स एव चलकेतुः प्रयागज्जलादारभ्य यावदवन्तीं पुष्करारण्यनामस्थानं तावत् नाशयेत् । उदगपि चोत्तरस्यां दिश्यपि च यावत् देविकां नदीं तावद्गन्तात् । मध्यदेशाख्यं मध्यदेशं भूविष्टगतिशयेन हन्यात् । अन्यानपि च स देशानिति । स चलकेतुः अन्यान् अपरान् देशानपि रोगदुर्भिक्षैः क्वचित् क्वचित् नाशयति न सर्वत्र । अस्य केतोर्दशमासान् यावत् फलपाकः । अदर्शनात् त्रिपक्षात् परतो यावद्दश मासान्तावद्दशमं फलं ददाति । कैश्चिद्वैर्गार्दिभिरष्टादश मासान् यावत् फलपाकः प्रोक्तः । तथा च पराशरः ।

“अथ पैतामहचलकेतुः पञ्चदशवर्षशतं प्रोच्य उदितः पश्चिमेनाङ्गुलिपूर्वमात्रां शिखां दक्षिणाभिनतां कृत्वा चलकेतुश्चरान्ते नभसस्त्रिभागमनुचरन् यथा यद्योत्तरां व्रजति तथा तथा श्रुत्वा याकारां शिखां दर्शयन् ब्राह्मं नक्षत्रमुपलब्धमनाक् ध्रुवं व्रजराशिं सप्तर्षीन् संस्पृश्य नभसोऽर्द्धमात्रं दक्षिणमनुपरिक्रम्य अन्तं व्रजति । स स्वर्गे दारुणकर्मणा स्वर्गप्राप्तिवादेव वक्रास्तमभिनिहन्ति लोकमपि च । भूमिं कम्पयित्वा दश मासान् मध्यदेशे भूविष्टं जनपदमवशेषं कुरुते । तेष्वपि च क्वचित् क्वचित् शस्त्रदुर्भिक्षमरक्याधिभयैः क्लिष्यात्वेष्टादशमासानिति ।

तथा च गर्गः ।

“क्षुब्धस्त्रमरक्याधिभयैः संपीडयेत् प्रजाः । मासान् दश तथाष्टौ च चलकेतुः सुदारुणः” ॥*

ततः श्वेतकेतोर्लक्षणमाह ।

“प्रागर्द्धरात्रदृश्यो याम्यायः श्वेतकेतुरन्यत्र । क इति युगात्तत्रपरिदरे युगपत्तौ सप्तदिनदृश्यौ । खिगधौ सुभिक्षशिवदौ अथाधिकं दृश्यते कनामा यः । दशवर्षाण्युपतापं जनयति शस्त्रप्रकोपकतं । प्रागर्द्धरात्रदृश्य इति । श्वेतकेतुनामा केतुः प्राक् पूर्वस्यां दिशि अर्द्धरात्रकाले दृश्यते याम्यायो दक्षिणशिखः अन्यत्र द्वितीयः क इति कनामा केतुरपरिदरे पश्चिमायां दिशि दृश्यते । युगात्ततः युगसंस्थानाकारः तौ दावपि युगपत्तुल्यकालं सप्त दिवसान् दृश्यते । तौ च दावपि खिगधावति निर्मलौ दृश्यौ च सुभिक्षशिवदौ । अथ यः कनामा स यदि सप्तभ्योऽधिकं दृश्यते तदा शस्त्रप्रकोपत्रं संयामगमुपतापं जनयति ।

तथा च पराशरः ।

“अथोहाणकः श्वेतकेतुर्दशोत्तरं वर्षशतं प्रोच्य भटकेतोश्चरान्ते पूर्वस्यां दक्षिणाभिनतशिखोऽर्द्धरात्रकाले दृश्यतेनैव सह द्वितीयः कः प्रजापतिपुत्रः । पश्चिमकेन गृहकेतुर्वृषसंस्थायी युगपददृश्यते । ततस्तावन्ती सप्तरात्रदृश्यौ दशवर्षाणि प्रजाः पीडयेते । कः प्रजापतिपुत्रो यद्यधिकं दृश्यते तदा दारुणतरं प्रजानां शस्त्रकोपं कुर्यात् । तथैव खेहवर्णयुक्तौ क्षेमारेण्यसुभिक्षदौ भवतः” ॥

केतुः

अथ श्वेतस्य लक्षणमाह ।

“श्वेत इति जटाकारो रूक्षः श्यावो वियत्त्रिभागगतः । विविधर्त्ततेऽपस्यं त्रिभागशेषाः प्रजाः कुरुते” ॥

श्वेतनामा केतुः जटाकारो जटासदृशः श्यावः कृष्णवर्णः वियत्त्राकाशे त्रिभागं यावद्गच्छति ततोऽपस्यं प्रदक्षिणं वामभागे निवर्त्तते हवीयांशवशेषाः प्रजाः कुरुते ।

तथा च पराशरः ।

“अथ काश्यपः श्वेतकेतु पञ्चदशवर्षशतं प्रोच्योयः सोमसहजस्य वप्रकेतोश्चरान्ते श्यावरूक्षो नभसस्त्रिभागमाक्रम्यापस्यं गिरुत्योर्द्धं प्रदक्षिणजटाकारशिखः स यावन्मासान् दृश्यते तावद्वर्षाणि सुभिक्षमावहति । मध्यदेशे आर्यगया नामदेो नामोदीचैर्भूमिस्त्रिभागशेषां प्रजामवशेषयति” ॥*

अथ रश्मिकेतोर्लक्षणमाह ।

“आधूम्यायतिशिखया दर्शनमायाति कृत्तिकासंख्यः । ज्ञेयः स रश्मिकेतुः श्वेतसमानं फलं धत्ते” ॥ यः केतुराधूमवर्णया शिखयोपलक्षितस्तथा कृत्तिकासंख्यः कविकानां समीपे दर्शनं गच्छति स रश्मिकेतुः श्वेतकेतोः सदृशं फलं धत्ते ।

तथा च पराशरः ।

“अथ रश्मिकेतुर्विभावसुजः प्रोच्यवर्षशतमावर्त्तकेतोः । उदितश्चरान्ते कृत्तिकासु धूमकेतुः” ॥*

ध्रुवकेतोर्लक्षणमाह ।

“ध्रुवकेतुरनियतगतिः प्रमाणात्कतिर्भवति । विश्वकदियान्तरीक्षभौमो भवत्ययं खिगध इष्टफलः । सेनाङ्गेषु नृपाणां महतरुशैलेषु चापि देशानाम् । गृह्णामुपस्करेषु च विनाशिनं दर्शनं याति” ॥

ध्रुवेति । अनियता अनिश्चिता गतिर्गमनं प्रमाणां स्थूलसूक्ष्ममध्यभावमाहतिः आकारो यस्य स तथाभूतः । स च विश्वक् समन्ततो भवति सर्वान् दिक्ष्वित्यर्थः । स च दियान्तरीक्षभौमस्त्रिविधो भवति । क्वचिद्विधो नामाकारो भवति । स च खिगधो निर्मलशरीर इष्टफलः । अथ च एवं विधानां विनाशिनं सुमूर्ध्वां दर्शनमुदयं याति । नृपाणां विनाशिनं सेनाङ्गेषु सोपकरकेषु खलीनतोरणादिषु दर्शनं याति । देशानां विनाशिनं गृहहृत्तपर्वतेषु च दृश्यते । तथा गृह्णामुपस्करेषु उपस्करभाण्डेषु दर्शिसर्पमार्ज्ज्यादिषु महतरुशैलेषु विनाशिनमेव दर्शनं याति ।

तथा च पराशरः ।

“अथानियतदिक्काकरूपवर्णप्रमाणासंस्थानो धूमकेतुः परा मविश्यात् देशानां राज्ञां जनपदानाञ्च हृत्तपुर्व्वतवेषमध्यजपताकाशस्त्रवर्मायुधावखरधनागोद्गुणवशयनासनभाण्डेषु च दृश्यते । स एव दिवि खिगधो विमलः प्रदक्षिणशिखो गजनागवीथीनासुरेभ्यः व्रजन् सुभिक्षक्षेमारेण्यं चावहति । दशैकविंशतिदिषुषिष्ठशतथा वा दर्शनमिच्छन्ति सुगयो धूमकेतोस्तस्य

केतुः

च प्रागुद्यामिमिसान्यन्वाचीनचलनमयेः प्रभामत्स्यप्रधूपनं दिशां श्रोतोणाविपर्यय इतिर्यक्षिवाङ्गसम्भवश्च” ॥*

अथ कुमुदकेतोर्लक्षणमाह ।

“कुमुद इति कुमुदकान्तिर्वारणां प्राक्शिखो निशामेकाम् । दृष्टः सुभिक्षमगुलं दश किल वर्षाणि स करोति” ॥ कुमुद इति श्वेतवर्ण इत्यर्थः पश्चिमायां प्राक्शिखः पूर्वायो निशामेकां दृश्यते । किलेवागमस्तुषने । स च दृष्टो दश वर्षाण्युत्तमसमं सुभिक्षं करोति । तथा च पराशरः । “अथामृतजः कुमुदो मखिर्जयो भवः पद्मः आवर्त्तः सर्वत्रः शङ्खो हिमो रूक्षः कुक्षिः फलो विसर्पणः शीतश्चेति । तत्र कुमुदकेतुर्वसाकेतोऽर्द्धसामप्तौ वारुणां दर्शनमुपैति । गोक्षीरविमलखिगधप्रभां पूर्व्वणाभिगतां शिखां धृत्विकरात्रिचरः स दृष्ट एव सुभिक्षमुत्पारयति दश वर्षाणि प्रजानामविरोधश्च । प्रतीच्यानाञ्च मुखरोगारोचकप्रतिश्यायपाण्डुरोगज्वरैः प्रजानां बाधत इति” ॥*

अथ मणिकेतोर्लक्षणमाह ।

“सहदेकयामदृश्यो सुसूक्ष्मतारः परिष्कमति मणिकेतुः । ऋज्वो शिखाऽस्य शुक्ला स्तगोदृता क्षीरधारेव । उदयमेव सुभिक्षं चतुरो मासान् करोत्यसौ सार्धान् । प्रादुर्भावं प्रायः करोति च क्षुद्रजन्तूनाम्” ॥ सहदेति । मणिकेतुः स च पश्चिमायां दिशि सूक्ष्मतारोऽल्पतारकः सहदेकवारमेकयामदृश्यः । यामशब्देन रात्रिचतुर्भागः । अस्य केतोर्ऋज्वो स्पष्टा शिखा चूडा श्वेतवर्णा दृश्यते । कौटुशी स्तगोत्या क्षीरधारेव कृत्वा निःश्वता क्षीरधारा यथा दृश्यते तद्वत्क्लिषा । उदयमेवेति । असौ केतुर्दयमेवोदितमात्र एव चतुरः सार्धान्जैनपक्षमासान् सुभिक्षं क्षेममुत्पादयति । प्रायो वाङ्मयेन क्षुद्रजन्तूनां मनुष्यादीनां प्रादुर्भावमूत्पत्तिं करोति ।

तथा च पराशरः ।

मणिकेतुरपि कपाळकेतोर्वसने प्रतीच्यामुदयं याति । स तु सूक्ष्मतारकः श्वेतवर्णया क्षीरप्रसेकया पूर्वाभिनतया शिखया श्वेत्थ्यामेकयामदृश्यः । स उदयात् प्रभृति पक्ष मासान् क्षेमं सुभिक्षमुत्पादयति । क्षुद्रजन्तूनां प्रादुर्भावं करोति भात्रकाजदृष्टः” ॥*

अथ जलकेतोर्लक्षणमाह ।

“जलकेतुरपि च पश्चात् खिगधः शिखयाऽपरैश्च जोन्नतया । नव मासान् सुभिक्षं करोति शोकशान्तिश्च लोकस्य” ॥ पश्चात् पश्चिमायां दिशि दृश्यते अपरैश्च पश्चिमेन जोन्नतया उच्यते शिखया युक्तः । स च दृष्टः नवमासपर्यन्तं सुभिक्षं करोति लोकमङ्गलकरश्च । तथा च पराशरः । “अथ जलकेतुः पैतामहः यस्य चलकेतोर्नवमासावशिष्टे कर्मणि कृते प्रवर्त्तयति । पश्चिमेनोदितः खिगधः सुजातोऽनुपश्चिमाभिनतः । स च शिखी नवमासान्तावत् क्षेमसुभिक्षारोग्याणि प्रजाभ्यो धत्ते ।